

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobce **Bc. L. R.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Rezkovou - Dřímlovou, advokátkou se sídlem Praha 6, Muchova 9/223, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25 – detašované pracoviště Ostrava, Zelená 3158/34a, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11.10.2010 č.j. 48091/010-9014-14.09.10-1850/245/RO/KR o zamítnutí odvolání a potvrzení platebního výměru Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek č.j. 48002/130-9014-06.08.10-34077/471/RO ze dne 6.8.2010,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla odvolání žalobce a potvrdila platební výměr Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek podle ust. § 104c odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, jímž byla žalobci uložena povinnost uhradit doplatky na pojistném a penále v celkové výši 133.254,- Kč. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobce je veden v evidenci OSSZ Frýdek-Místek jako osoba samostatně výdělečně činná, která samostatnou výdělečnou činnost vykonávala v období od 4.10.2000 do 14.7.2002 a opětovně od 6.12.2002 dosud. Dále se v odůvodnění podrobně uvedla, jak vyčíslený doplatek na pojistném a penále z tohoto pojistného za období roků 2002 až 2010 vznikl. Pokud žalobce namítal proti platebnímu výměru, že nebyl zjištěn skutkový stav věci, když při výpočtu penále nebylo přihlédnuto k jim nezaviněným nehodám, které způsobily navýšení dluhu, k těmto námitkám žalovaná přihlédnout nemohla, neboť povinnost placení záloh na pojistné a doplatku na pojistné je zákonnou povinností, k jejímuž prominutí není zmocněna ani příslušná okresní správa sociálního zabezpečení ani žalovaná.

Žalobce proti rozhodnutí žalované podal včasnou žalobu, ve které namítal, že žalovaná nezohlednila skutečnost, že pohledávka i s úroky a penále vznikla v souvislosti s dvěma autonehodami se 100% cizím zaviněním a ublížením na zdraví. Žalobce se pozastavuje nad tím, že nebyla zohledněna jeho prosba o odstranění tvrdosti zákona a bylo postupováno stejně, jakoby pojištění neplatil svévolně. V doplnění žaloby podané ustanovenou právní zástupkyní žalobce ze dne 20.12.2013 žalobce opětovně poukázal na skutečnost, že při výpočtu penále nebylo přihlédnuto k nezaviněným dvěma autonehodám, které způsobily navýšení dluhu. Žalobce odkázal na webové stránky svědčící o tom, že ze strany OSSZ Frýdek-Místek se jedná o šikanu a mstu KSČ soudců za to, že jeho děda byl politickým vězněm a bojovníkem za národní osvobození s osvědčením vydaným Ministerstvem národní obrany. Dle názoru žalobce je zřejmé, že podle pravdivých a přesvědčivých důkazů na zmíněných webových stránkách se jedná o tzv. „justiční KSČ mafii“, která chce z jeho osoby učinit další případ Milady Horákové a to mechanismem KSČ soudců, kdy záměrně nerozhodují o jasném podvodu 100% viníka autonehody s ublížením na zdraví, jenom proto, aby mohli urychleně rozhodovat v odlišných případech v jeho neprospěch. Žalobce požaduje, aby bylo i v jeho případě rozhodováno s průtahy stejně jako v případě 100% viníka autonehody MUDr. A. W. v řízení vedeném pod sp. zn.u 16C 224/2003 a nejsou upřednostňovány jen její finanční zájmy. Podle názoru žalobce soud dokonce napomáhá podvodu se státním zastupitelstvím zakrývat trestnou činnost falšování lékařské zprávy, která mu zničila život a zdraví a řeší jen finanční zájmy a se mstou za jeho dědu spojenou šikanu. Žalobce opakoval, že nedoplatek na pojistném vznikl v souvislosti se dvěma dopravními nehodami ze dne 1.6.2002 a 12.7.2006. V důsledku poranění utrpěných těmito autonehodami nemohl vykonávat svou podnikatelskou činnost. Do dnešního dne nebylo ve věci dopravní nehody soudem rozhodnuto o vině a trestu pro pachatele této dopravní nehody, případně o náhradě škody.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Napadeným rozhodnutím potvrdila předmětný platební výměr OSSZ Frýdek-Místek, jelikož postup při vyčíslení

dlužného pojistného a penále tímto platebním výměrem byl v souladu s platnou právní úpravou, tedy zákonem č. 589/1992 Sb. a č. 582/1991 Sb. v platném znění. S poukazem na ustanovení § 106 a § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. žalovaná ani okresní správa sociálního zabezpečení nemohly rozhodnout o žádosti žalobce na odstranění tvrdosti zákona.

Krajský soud přezkoumal na základě žaloby napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 s.ř.s.) a je zavázán rozsahem a důvody, které uplatnil žalobce v podané žalobě, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek krajský soud zjistil, že žalobce vykonával samostatnou výdělečnou činnost od 4.10.2000 do 14.7.2002 a opětovně od 6.12.2002 dosud. Svědčí o tom oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti ze dne 28.5.2001 a ze dne 28.3.2003 a odhláška z důchodového pojištění osoby samostatně výdělečně činné ze dne 15.7.2002. Součástí správního spisu okresní správy sociálního zabezpečení jsou přehledy o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné za roky 2002 až 2008, platební výměr ze dne 6.8.2010 vydaný podle ust. § 104c odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění, jímž byl žalobci uložen k úhradě doplatek na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a penále v úhrnné výši 133.254,- Kč. Správní spis dále obsahuje „Odpor k platebnímu výměru a zároveň doplněk k odvolání“ sepsaný žalobcem dne 6.9.2010. O tomto opravném prostředku rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11.10.2010. Obsahem správního spisu žalované sp. zn. OSVČ/B1-471/10 je žalobcův opravný prostředek ze dne 6.9.2010, předmětný platební výměr OSSZ Frýdek-Místek ze dne 6.8.2010 a doklady o výpočtu penále z doplatku za roky 2002 až 2010, jakož i žalobou napadené rozhodnutí žalované.

Krajský soud především zdůrazňuje, že v projednávané věci postupoval se shora zmíněným ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s., tedy kromě toho, že vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl dán v době rozhodování žalované, přezkoumal její rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom z ust. § 65 a následujících s.ř.s. Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se může žalobou domáhat zrušení správního rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Toto zákonné ustanovení vymezuje jednak předmět soudního přezkumu – tedy správní rozhodnutí a jednak povinnost žalobce tvrdit dotčení svých práv tímto správním rozhodnutím. Z uvedeného vyplývá, že v daném případě mohl krajský soud přezkoumávat, zda na základě podané žaloby byl žalobce na svých právech zkrácen rozhodnutím žalované a to buď přímo nebo v důsledku porušení svých práv v řízení předcházejícím vydání rozhodnutí. Žalobce ovšem postavil svá základní žalobní tvrzení na tom, že nedoplatek na pojistném a penále vznikl v důsledku s dvěma autonehodami se 100% cizím zaviněním a ublížením na zdraví a že v této věci probíhá s průtahy doposud soudní řízení. Z obsahu doplnění podané žaloby pak vyplývají žalobcovy námitky týkající se výlučně jeho výhrad pokud jde o trestní věc vyšetřovaných autonehod a žalobcových domněnek o souvislosti mezi

tímto vyšetřováním a mstou za činy jeho dědy apod. Prostřednictvím právní zástupkyně požadoval, aby soud neumožnil porušování příslušných ustanovení trestního zákoníku, aby zahájil trestní stíhání MUDr. A. W., která zmanipulovala autonehodu ze dne 1.6.2002 se 100% svým zaviněním a ublížením na zdraví a dožadoval se rekonstrukce a zajištění nové řádné lékařské zprávy odpovídající skutečnosti. V této souvislosti požadoval, aby byly vyžádány policejní spisy týkající se dopravních nehod. Domáhal-li se žalobce tímto žalobním bodem nápravy případných pochybení, k nimž došlo v rámci trestního řízení ve věci uváděných dopravních nehod, měl možnost využít opravných prostředků v rámci probíhajícího trestního řízení. Tyto námitky ovšem se zřetelem k vymezenému zákonnému rámci soudního přezkoumávání správních rozhodnutí dle shora citovaného uváděného ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. nemohl krajský soud v daném případě přezkoumávat. Proto také nehodnotil listinné důkazy předložené právní zástupkyní žalobce u ústního jednání, tj. protokol o nehodě v silničním provozu č.j. protokol o nehodě v silničním provozu č.j. ORFM-1220/DN-HL-2002 ze dne 1.6.2002, zprávu Nemocnice Třinec ze dne 1.6.2002, lékařský předpis (recept) M469872, dopis žalobce A. W. ze dne 1.6.2014, stížnost na postup Policie ČR -por. Bc. R. T. a oznámení trestného činu dle § 366 tr. ř. ze dne 17.6.2014 a podací lístek doporučené zásilky RR 865472315CZ. K uvedenému krajský soud dodává, že pokud se těmito námitkami nezabývaly správní orgány v rámci o nedoplatku pojistného a penále podle zákona č. 589/1991 Sb. v platném znění, nelze z toho dovodit, že nezjistily řádně skutkový stav, jak se mylně žalobce domnívá.

Podstatou žalobcových námitek nebyl způsob vyčíslení výše nedoplatku na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně vyčíslení penále, ale to že žalovaná nepřihlédla k jeho žádosti o odstranění tvrdosti zákona. Institut odstranění tvrdosti zákona upravuje ust. § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení může ministr práce a sociálních věcí odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení, a může pověřit správy sociálního zabezpečení, aby odstraňovaly tvrdosti v jednotlivých případech. Podle ust. § 2 téhož zákona sociální zabezpečení podle tohoto zákona zahrnuje důchodové pojištění, které je upraveno zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Z uvedených zákonných ustanovení je nutno dovodit, že institutu odstraňování tvrdosti zákona je možno použít toliko a výlučně v případech tvrdostí, které vznikly při aplikaci zákona o důchodovém pojištění. Je tedy vyloučeno, aby tento institut byl využíván při realizaci zákona č. 589/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Pro tento závěr soudu svědčí i vývoj právní úpravy týkající se použití odstraňování tvrdosti zákona, kdy původní znění ust. § 2 zákona č. 582/1991 Sb. zahrnoval pod pojem sociální zabezpečení nejen zabezpečení důchodové, ale také nemocenské pojištění zaměstnanců a osob postavených jim v tomto pojištění naroveň, zabezpečení v nemoci a zabezpečení matky a dítěte členů zemědělských družstev a nemocenské zabezpečení osob samostatně výdělečně činných, zabezpečení občanů konajících službu v ozbrojených silách nebo civilní službu a členů jejich rodin a rodičovský příspěvek podle příslušných zvláštních právních předpisů. Krajský soud proto uzavírá, že ani okresní správa sociálního zabezpečení, jakožto správní orgán I. stupně ani žalovaná jako odvolací orgán nemohly rozhodovat o žalobcově žádosti o odstranění tvrdosti zákona, neboť jim to zákonné předpisy neumožňují. Tuto žalobní námitku tedy shledal krajský soud rovněž jako nedůvodnou. Pro úplnost soud uvádí, že možnost odstranění tvrdosti upravuje vyhláška č. 161/1998 Sb., o promíjení penále správami sociálního zabezpečení v platném znění, která se ovšem vztahuje výlučně na penále a která upravuje

možnost prominout toto penále zcela nebo částečně. Ustanovení § 2 odst. 1 této vyhlášky upravuje podmínku pro prominutí penále tak, že plátce zaplatil pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti splatné do dne vydání rozhodnutí příslušné správy sociálního zabezpečení o prominutí penále, což ovšem v případě žalobce splněno nebylo.

Na základě výše uvedeného krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšné žalovaná se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdala (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť tyto náklady vznikly na právním zastoupení žalobce ustanoveným advokátem, které podle ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. hradí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 20. listopadu 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu